

ми, а то рече, чи тогáзи и́още не бѣхъ са ром-
 дило. Тогáсь ваalkа́тз мѸ рече: дѸмай какъ
 щѣшь, азъ щѣ та изáмз. 14. дѸкавытѣ (ши-
 рѣтитѣ) слò намíратз. Едно магаре, натовá-
 рено са́сз соль, като̀ приминѸваше една̀ рѣка
 стрепна̀са та̀ падна: подíръз мáлко, като̀ са̀
 испрáви, о́угáди чи мѸ поблѣкна, защò солта̀
 са̀ стопѝ вз вода̀та. ДрѸги пáть бѣше нато-
 вáрено сз вáлна, и като̀ минѸваше една̀ рѣка̀,
 лѣгна вáтрѣ за да мѸ оулѣкни пáкъ, нокато̀
 са̀ напѝ валната сз вода̀, то̀ вѣки не можѝ
 да са̀ испрáви, ами оумрѣ тáмз: 15. На бизѸм-
 нытѣ мнóго минѸватз призъ главáта додѣ са̀
 набчатз о́умз. Врáната грáвна една̀ бѸца сы́ре-
 не и́ кáцна на едно̀ дрéво да го тáдѣ. Я́ лиси-
 цата а̀ вíде и́ ш́тиде подз дрéвòто и́ начéна да
 а̀ хвáли и да и дѸма: ш́ кóлко си хѸбава и
 напéта, ты бѸвашъ за цари́ца, но кáжатз чи
 си нѣма̀. Тогáзи врáната, за да покáжи чи
 има глáсз, начéна да грáчи, и́ сы́рене то̀ пáдна
 дóлw: а́ лиси́цата са̀ притѣче та̀ го грáвна,
 ачѝ са̀ засмѣ и́ рече: сичкòто имашъ, ш́ врáно
 сáмw оумз нѣмашъ. 16. Кóйто са̀ трѸди не
 бѸва сиромáхз. В́динъ земледѣлецъ, като̀
 о́умíраше, рече на сыновѣтѣ си, чи́ има зако-
 пáно имѣнiе вз лóзието та̀ да идатз да го искѸ-
 пáатз. Подíръз смертта̀ мѸ ш́тидо́ха та̀ преко-
 пáха лóзието пáтз шѣсть пѣть, и́ не намѣри́ха
 ни́що, но лóзието дáди мнóго грóздiе, та̀ го